

CIEŚNINA (1) *sb f*

A sg cieśninę.

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

Wąskie, ciasne miejsce: á gdy przez onę cieśninę [peranqustias] gwałtem [rosomak] fię przedrzeć chce/ co gwałtownie żarł/ gwałtownie z siebie wyćiłka ModrzBaz 52.

Cf CIASNOŚĆ, CIEŚŃ

AL